

UDK 911.373:577.4 (497.113) = 861

Pavle Tomic *

ZAGADIVANJE ŽIVOTNE SREDINE U SEOSKIM NASELJIMA VOJVODINE

Zagadivanje životne sredine u SAP Vojvodini u savremenom vremenu postaje sve akutniji problem. Posleratni privredni i društveni razvoj Pokrajine, porast stanovništva, opati porast životnog standarda seoskog stanovništva, urbanizacija, deagrarizacija, savremena poljoprivreda i dr. uticali su na degradaciju životnog prostora u seoskim naseljima Vojvodine.

Ukazatemo samo na neke probleme: problem vodosnabdevanja i regulisanja otpadnih voda, hemizacija poljoprivrede, urbanizacije, smetilišta i devastaciju šuma.

Snabdevanje stanovništva vodom u Vojvodini je dosta složen proces. Veliki broj nerešenih problema, počev od izvora i rezervi kvalitetne vode, pa preko naselja koja se snabdevaju vodom iz bunara, individualnih vodovoda, mikrovodovoda, zaključno sa komunalnim i regionalnim vodovodima, iziskuje neophodnost celishodnijeg pristupa ovom problemu u SAP Vojvodini.

Tabela 1: Vodosnabdevanje u Vojvodini 1976. i 1984. godine

Način vodosnabdevanja	Broj naselja			
	1976.	%	1984.	%
regionalni vodovodi	23	5,10	25	5,60
komunalni vodovodi	211	46,78	245	54,93
mikrovodovodi	27	5,98	32	7,17
bunari/kopni i bušeni	190	42,14	144	32,30

* Dr., izredni profesor, Institut za geografiju, Prirodno-matematički fakultet, 21000 Novi Sad, Velika Vlaovića 1

Ovi problemi ubrzavaju odredene negativne efekte na životnu sredinu sela.

Svakako da je jedan od najakutnijih problema vodosnabdevanja stanovništva u Vojvodini korišćenje bunara; za te potrebe naglašavamo da sva naselja koja se tako snabdevaju vodom (144) pripadaju seoskim. Bunari u selima se često nalaze u depresijama, u neposrednoj blizini dubrišta, objekata za stoku i drugih izvora zagadivanja. Većina bunara je stara, dotrajala, nehigijenski i nestručno izgrađena. Kao posledica toga u ovim naseljima su česte hidrične epidemije. Tako na primer tokom 1976. godine od zarazne žutice bolevalo je u Vojvodini 2.045, od dizenterije 1.118 i od tifusa 18 lica (1).

Vodovodi predstavljaju savremen način vodosnabdevanja stanovništva. Oni obezbeđuju dovoljne količine vode, ekonomičnost i higijensko-tehniku sigurnost. Zahvaljujući vodovodima na vojvodanskom selu se troši sve više vode, jer oni omogućuju da se u kuću uvede kupatilo i opremi kuhinja sa savremenim aparatima. Pored toga velike količine vode se troše u ekonomskom dvorištu, u tehnologiji intenzivnog stočarstva, u preradi hrane i oko mehanizacije.

Gotovo sva ova voda zagadena organskim i neorganskim materijama dospeva na tlo i podzemne vode. Istraživanjima smo utvrdili i masovnu pojavu pretvaranja kopanih bunara u septičke jame, što dovodi do direktnog zagadivanja freatskih voda.

Pored ovoga kanalisanja otpadnih voda i materija iz ekonomskih dvorišta i poljoprivrednih dobara društvenog sektora u najvećem broju slučajeva je potpuno neregulisano, usled čega dolazi do zaganjanja tla, freatske i često povrainskih voda.

Treba naglasiti da u starima seoskim naseljima Vojvodine ima i takvih zagadivača životne sredine koje se ne mogu regulisati ni kanalizacijom. To je zagadivanje životne sredine kao posledica hemizacije u poljoprivredi. Upotreba veštačkih dubriva i drugih hemijskih sredstava, neodgovornog odnosa i nedostatka stručne pomoći je u porastu.

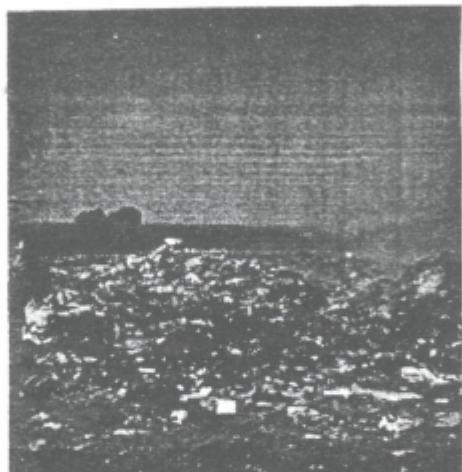
Tabela 2: Rezultati ankete koja je sprovedena u jožnoj Bačkoj
(osnova 100 anketiranih)

Pitanje	Pozitivan odgovor
1. Što znate o pesticidima, njihovom sastavu i delovanju	8
2. Šta znate o toksičnosti	12
3. Kako ih koristite: a) po uputstvu	18
b) slobodnom nahodenju	62
c) ostalo	20
4. Na osnovu čega se odlučujete za određene preparate	
a) konsultovanjem stručnjaka	11
b) iz iskustva	67
c) po ugledu na druge	22
5. Koje količine upotrebljavate	
a) po uputstvu	38
b) pojačane doze	52
c) otprilike	10

Analizom gornje tabele može se reći da su dobijeni rezultati veoma nepovoljni. Mnogi poljoprivrednici se ne pridržavaju uputstva za primenu različitih sredstava, često koriste nedozvoljene doze, te na taj način direktno ugrožavaju ne samo životnu sredinu, nego i svoj život. Svake godine, redovna je pojava trovanja prilikom korišćenja različitih pesticida. Terenskim radom registrovali smo na mnogim njivama ambalažu koja je ostala posle upotrebe pesticida.

Jedan od velikih i opasnih izvora zagadživanja životne sredine su smetilišta. Po slobodnom izboru seoskih naselja na više mesta utvrdili smo da uopšte ne postoje mesta za deponije, a najveći broj postojećih je neureden. Deponije su često neadekvatno locirane u odnosu na naselje, vode, pravac duvanja vetrova i sl. Deponije koje se nalaze neposredno uz naselja izazivaju čitav niz negativnih posledica. Stanovništvo koje živi na periferiji naselja tj. blizu deponije susreće se sa čitavom nizom problema. U toku zime veliki

broj glodara koji živi oko smetilišta dolazi do obližnjih kuća u potrazi za hranom. Na taj način uništava hrancu pripremljenu za ishranu domaćih životinja i prenosi zarazne bolesti. Neprijatan miris je svakodnevna pojava, a posebno je izražen kada se zapali smeće.

Slika 1 - DEPONIJA SMEĆA - U POZADINI SE VIDI ZASEJANE POURŠINE

Česta je pojava u vojvodanskim seoskim naseljima da smetilište dodiruje obradivo zemljiste i nalazi se pored zasejanih povrćina (slika 1).

Ovo obradivo zemljiste je ugroženo smetilistom, jer prilikom paljenja smeća vetrano dim i pepeo na njega. Pored toga sire se bakterijska i virusna oboljenja.

Otpatke od industrije i iz domaćinstava skoro redovno niko ne koristi za sekundarne sirovine, mada za to postoje mogućnosti. Na smetilištima se izbacuje veće količine papira, zatim krpa i ambalaže.

Po našem mišljenju najveću opasnost po zdravље ljudi i živi svet je uginula stoka koja se baca na smetilište. Pošto se stoka ne zakopava njome se hrane divlje životinje i domaći psi i mačke lutalice i time postaju direktni prenosioci zaraznih bolesti.

Urbanizacija seoskih naselja kao elementarni vid ukupnog procesa urbanizacije razvija se na vojvodanskom selu u tri pravca: demografskom (degradacija, koemigracija naseljavanja i materijalnom transformacijom i dr.); funkcionalnom (razvoj socijalnih delatnosti, male privrede, turizma i dr.); i prostornom (izgradnja stambenih zgrada, oprema sela komunalnom infrastrukturom i dr.) (2).

slika 2 - SEKUNDARNE SIROVINE ZA SADA NIKO NE KORISTI

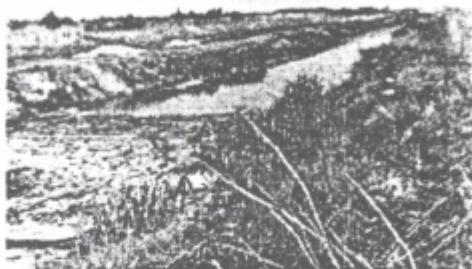
U samim naseljima pored već pomenutih otpadnih voda veliki zagadivači su u toku zime ložišta. Mnoga domaćinstva su uvela parno grijanje, a za loženje koriste ugalj i lož ulje. Prilikom loženja iz dimnjaka izbjiga gust, crn dim neprijatnog mirisa, jer ne postoje uređaji za prečišćavanje vazduha. Ostala domaćinstva skoro u potpu-

nosti koriste ugalj i sa svim malo ostatke poljoprivrednih kultura. Vazduh je opterećen produktima sagorevanja uglja i to: metanom, ugljen monoksidom, ugljen dioksidom, pepelom i drugim česticama.

Slika 3 - JEDNA OD DIVLJIH DEPONIJA

Pored napred pomenutih problema želimo da pomenemo i problem ugroženosti šuma u starima seoskim naseljima Vojvodine. Vojvodina raspolaze sa 173 hiljada hektara šuma ili 10 % ukupnog poljoprivrednog zemljišta Pokrajine. Na osnovu istraživanja Pokrajinskog zavoda za zaštitu prirode konstatovano je da su posebno ugroženi protori nizijskih šuma, pored naselja, koji su izuzetno značajni za biološku ravnotešu, klimatske odlike i privrednu aktivnost. Na ovim prostorima autohtone šume vrba, topola, zatim jasena, hrasta i drugih tvrdih listovara su skoro potpuno uništeni.

Slika 4 - NEKADAŠNJI PROSTOR AUTOHTONIH ŠUMA PRETOREN U PRELOG

Na njihovim mestima podignute su plantaze euroameričkih topola ili su pretvoreni u parloge i neobradive površine. Slobodno se može reći, da se šumski način uzgoje namenjuje sa plantažnim, šume se pretvaraju u industrijske kulture. Međutim, poznato je da ovakve monokulturne šume dovode do pogoršanja, tj. imanentno nose u sebi sopstvenu biološku propast, ako su podignute na velikim površinama, izložene su znatno većim oštećenjima od vremenskih nepogoda, biljnih stetozina, požara i sl. Iz tih razloga apsolutno podržavamo akciju u podizanju multiklonske kulture ili mešovite šume sa autohtonim vrstama.

Zaključak

Na osnovu napred iznetog može se zaključiti da glavni problemi degradacije životne sredine na vojvodanskom selu su: otpadne vode i njihova regulacija, hemijska sredstva koje se koriste u poljoprivredi, deponije i devastacija šuma. Problemi su veoma slojeni i oni zahtevaju celishodniji pristup.

Literatura

1. Tomic P.: Vodonabdevanje naselja i industrije u SAP Vojvodini, Doktorska disertacija, rukopis, Beograd, 1977.
2. Dabic D.: Životna sredina našeg sela u procesima urbanizacije, čovek i životna sredina, br. 5, Beograd, 1976.
3. Milutinović U.: Zaštita prirode i uređivanje šume u Vojvodini, Glasnik Pokrajinskog zavoda za zaštitu prirode, IX - XI 1983 - 1985, Novi Sad, 1986.

P. Tomić

POLLUTION DE L'ENVIRONNEMENT DANS LES VILLAGES DE LA VOIVODINE

Résumé

À notre époque, la pollution de l'environnement en Voivodine est un problème de plus en plus aigu. Le développement économique et social de la province après la guerre, l'augmentation de la population, l'augmentation du niveau de vie de la population rurale, l'urbanisation, les nouvelles méthodes en agronomie etc. ont eu une grande influence dans la pollution de l'environnement des villages de la Voivodine.

D'après nos recherches, les plus grands problèmes apparaissent lors du traitement des eaux usées, de l'approvisionnement en eau potable, de l'emploi des produits chimiques, de l'urbanisation, du dépôt des ordures et de la dévastation des forêts.